

[Finansministeren.]

igennem at gennemgå finanslovforslaget, så helt udelukket er det nu ikke, at man kan have et vist kendskab til tingene og gøre sig tanker om, hvor der kunne opnås noget.

Der har været talt om dette udvalg, som skulle undersøge årsagerne til en mulig inflationsudvikling. Det ærede medlem hr. Henry Christensen siger — jeg kan ikke huske det ordret, men jeg tror, det var noget i retning af, at vi havde været besværlige under disse forhandlinger. Ja, jeg kan jo sige: i lige måde! Vi var rede til at nedsætte dette udvalg, og det var vel det afgørende; men det ærede medlem ville, jeg havde nær sagt med vold og magt have, at det skulle have et kommissorium, som på forhånd udpegede lønområdet som det område, hvorpå der var en særlig inflationsudvikling. Jeg tror dog, det må være umiddelbart forståeligt, at det ikke var særlig acceptabelt for os; men hvad selve realiteten angår, var der vist ingen vanskeligheder.

Det ærede medlem nævnte også, at spørgsmålet om ejendomsbeskatningen var draget ind i forhandlingerne, og det kan jeg bekræfte. Man ønskede fra venstres side, at der i kroner og øre skulle lægges loft over den nuværende kommunale ejendomsbeskatning for — jeg tror, jeg citerer rigtigt, når jeg siger: produktionsmidlet jord. Vi var ikke afvisende over for at drøfte selve problemet, men for det første mente vi, at når det drejede sig om ejendomsbeskatningens højde, var det ikke rimeligt at etablere en forskelsbehandling imellem f. eks. landbrugsejendomme og parcelluse; vi mente, at den fremgangsmåde, det ærede medlem ville betjene sig af, ikke var den rigtige, men at man måske kunne drøfte rammerne for grundskyldpromillerne. Det var imidlertid, som om man havde hæget sig fast i den anden tankegang, og dér synes jeg nok det lå lidt tungt, og at det var det ærede medlem, der var mindre medgørlig. Man kan ikke hævde, at vi afviste forhandling om selve problemet.

På samme måde var vi rede til at tage og havde også taget visse ting med ind i de forhandlinger, der foregik vedrørende fremme af opsparringen, hvor vi dog stadig væk har vore betænkeligheder ved at gå så vidt med skattebegunstigelsesforanstaltning-

ger, at det snarere bliver specielle skattelettelser for personer med relativt store indtægter, end det bliver foranstaltninger, som fremkalder ny opsparring.

Endelig var vi rede til at drøfte skattereformen i forbindelse med indførelse af merværdiafgiften. I denne forbindelse synes jeg jeg må nævne, at når ikrafttrædelsesdatoen den 1. oktober 1965 trådte så stærkt frem, var det i og for sig ikke på grund af et ønske fra regeringens side, men det skyldtes hensynet til det konservative ønske om at få de flest mulige midler til rådighed til skattelettelse i det følgende finansår. Det var i virkeligheden det forhold, der bragte datoen den 1. oktober så stærkt frem i billedet. Derfor forestiller regeringen sig heller ikke nu, at der er mulighed for at gennemføre en merværdiafgift med virkning fra 1. oktober i år, således som der måske kunne have været chance for. Vi må tage de forhold, der nu foreligger, i betragtning og regner derfor med, at den tidligste dato, der kan blive tale om, er den 1. januar. Jeg vil dog gerne forstå de udtalelser, der er faldet her i dag, på den måde, at der stadig er interesse for at få dette lovforslag fremsat så hurtigt, som det er sagligt forsvarligt, hvilket vil sige henimod midten af maj måned.

Vi er alle, forstår jeg — eller i alt fald næsten alle — interesserede i de lettelser i indkomstbeskatningen, som kan indføres i forbindelse med en gennemførelse af merværdiafgift; også disse lettelser blev drøftet under forhandlingerne. Regeringen er for sin del enig i, at det såkaldte proportionalsskattetræk skal forhøjes; det er der mange grunde der taler for; jeg skal ikke komme nærmere ind herpå. Men regeringen er ikke enig i, at næsten hele vægten af en skattelettelse skal lægges på dette felt, medens der kun skal ydes relativt lidt til en forhøjelse af bundgrænsen i vort indkomstskattesystem, for det vil nemlig medføre, at de indtægtsgrupper, der ligger nede omkring eller under 10.000 kr. og i øvrigt fra 10.000 kr. og op til den nuværende proportionalsskattegrænse, på den ene side vil få en ret kraftig merbelastning af indirekte afgifter i form af merværdiafgift og på den anden side næsten ingen indkomstskattelettelse vil få, medens man altså giver betydeligt højere indkomster en meget kraftig